

ТОВА КОГА НЕВѢСТА ДѢМАШЕ,
 ВСѢ МНОЖЕСТВО НАРОДА ПЛАКАШЕ,
 СЪ РОДИТЕЛИ И НИХНЫ СРОДНИЦЫ,
 ІОЦЬ И СЪ ПРОЧЫ ДРѢЗИ СЪ ЛЮБѢЗНИЦЫ.
 КОИХЪ ѢДВА СЪ СИЛА ПРИНѢДИХА,
 ТѢ ѿ МОЩЕЙ МАЛКѢ ѿСТѢПИХА.
 И ПО ТОВА РЕКОХА ДА ВЗѢМАТЪ
 ѾДРЪ СЪ МОЩЫ, И ДА ГИ ПОЛОЖАТЪ
 НА СРЕДЪ ГРАДА, КАТѢ ДА ЦЕЛѢВАТЪ
 ВСИ, И ГРѢХѢВЪ ПРОШЕНІЕ ПРИИМАТЪ.
 И РЕКОХА: „ѢТО НАМЕРИХМЕ,
 „ЩО ТО СЪ ЛЮБОВЬ И ВѢРА ИСКАХМЕ!“
 И СТЕЧЕ СЕ ВСИЧКІЙ НАРОДЪ РИМСКІЙ,
 И СЪАГѢ ЦЕЛѢВАХА МОЩЫ.
 ТАМЪ ИЗРАДНА ЧЪДЕСА СТАНАХА,
 НЕДѢЖНИИ СЕ МНОГИ ИЦѢЛІХА.
 КОИ БѢХА НѢМИ ПРОДѢМАХА,
 КОИ СЛѢПИ ДИВНѢ ПРОГЛЕДАХА.
 ПРОКАЖЕНИ ВСИ СЕ ѿЧИСТИХА,
 И ЩО БѢХА БѢСНИ ИЦѢЛѢХА.
 ВСЕКА БОЛЕСТЬ ѾУ НАРОДЪ ЩО БѢШЕ,
 НЕМЕДЛЕННѢ ѿ ТАМЪ ѿБѢГВАШЕ.
 И НЕМОЩНИИ МНОГИ ВОСТАНАХА
 ВЪ ТОЙ ЧАСЪ КОГА МОЩЫ ЦЕЛѢВАХА.
 ЦАРЬ И ПАПА ЧЪДЕСА ВИДЕХА,
 И ЗА ТОВА БѢГА ПРОСЛАВИХА.